

har tænkt sig. Altsaa, bortset fra det principielt Urigtige i det Forslag, som foreligger, og bortset fra Spørgsmaalet, om man kunde være med til at give Understøttelse af denne Bet, er det Selskabet forkasteligt, blot maalt efter rent praktiske Hensyn. Jeg tog forøvrigt kun Ordet, idet jeg ganske kan slutte mig til, hvad den ærede Formand for Udvalget har udtalt, for at sige nogle Bemærkninger til. Det er nemlig ikke sædvanlig Praxis, at de, der ikke deltager i en Indstilling om et Andragende, udtale sig i Betænkningen om den Motivering, i Kraft af hvilken man ikke deltager i Indstillingen, eller overhovedet udtaler Andet, end at man ikke deltager i Indstillingen, og jeg ønsker derfor at sige nogle Bemærkninger til. Thi lige saa vist som jeg er en absolut Modstander af at komme dette Formaal, og jeg kan gjerne sige andre Formaal, til Hjælp ad den Bet, som her foreslaas, lige saa vist er jeg fuld af Sympathi for den Forening, til hvis Gavn denne Foranstaltning skulde sættes i Værk, nemlig de danske Waabenbrødre. Jeg vil dertil sige, at det ikke er en enkelt Forening, det her dreier sig om, thi der findes her i Landet flere Foreninger til gjensidig Understøttelse af danske Waabenbrødre. Det store almindelige danske Waabenbrødrereselskab er ganske vist det største og mest bekjendte, men der findes ogsaa adskillige andre, som have den samme Opgave, at Waabenbrødrene indbyrdes skulle sørge for hinanden i Tilfælde af Sygdom og Alderdom. At disse Foreninger have gjort overordentlig megen Gavn, deri er jeg enig med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, og hidtil have deres Midler nogenlunde kunnet strække til. Waabenbrødrene have hidtil ikke været saa gamle, i alt Fald ikke de fra den seneste Krig, at de have trængt til nogen overordentlig Understøttelse, men alt som Aarene gaa, maa vi være forberedte paa at i Forhold til, at Medlemmerne blive ældre, vil Trangen ogsaa blive større og større. Jeg skulde være overmaade villig til, at vi af Statskassen under en eller anden Form, men ganske vist ikke under en saadan Form, som her er foreslaaet, ydede et direkte Bidrag til den Alderdomsforsørgelse, som disse Foreninger have sat sig til Formaal. Jeg erkjender, at de, der have deltaget i Krigene, have fortrinvis Rettighed til, jeg vil ikke sige, Statsforsørgelse, det vilde være for meget, men dog til, at der fra Statens Side blev set paa dem med noget venlige Øine, naar de gjøre alvorlige Bestræbelser for at sørge for sig selv i deres Alderdom. Kunde der derfor findes en Form, hvorunder man direkte kunde hjælpe, — thi i saadanne Tilfælde forekommer det mig, at det kun er at stikke hinanden Blaar i Øinene, naar man vælger en anden Form; vilde man hjælpe, skulde det være direkte af Statskassen — skulde jeg ikke være betænkelig ved indenfor rimelige Grændser at hjælpe disse Alderdomsforsørgelseskasser for danske Waabenbrødre, thi til dem ind-

skrænter sig i Virkeligheden deres væsentligste Virksomhed. Med disse Bemærkninger skal jeg slutte mig til dem, som indstændig fraraade at stemme for Henvisningen af det foreliggende Andragende.

**Paulsen:** Ja, jeg maa jo egentlig indrømme, at der maaske er talt tilstrækkeligt om dette Punkt. Jeg skal derfor fatte mig ganske i Korthed og kun fremkomme med nogle enkelte Bemærkninger, som jeg enten ikke tror have været frembragte eller i alt Fald ikke tilstrækkelig fremhævede. Hvorvel jeg indrømmer, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har Ret, det tilsaaer jeg, i de Anker, han fremsatte som Motiver til at stemme imod denne Henvisning af Andragendet til den høitærede Finantsminister, forekommer det mig dog, at han tog en lille Smule for haardt fat, det vil sige fremhævede Skyggesiderne uden maaske at overveie, at der derved fremkom nogen Uretfærdighed. Det ærede Medlem rettede saaledes et Spørgsmaal, som iøvrigt ogsaa siden er fremkommet her idag, nemlig om Garantien, og om, hvor meget dette Selskab agtede af det eventuelle Overflud at give til de Invalider, der vare udenfor Waabenbrødrereforeningen. Jeg tror efter de Udtalelser, som den høitærede Finantsminister er kommen med, og som vistnok i Et og Alt vare fuldstændig klare og veiede Retfærdighed til alle Sider, kunde der drages det Resultat, at i en høitærede Finantsminister, forinden han traf en Afgjørelse af Spørgsmaalet, baade vilde undersøge Selskabets Soliditet, Garantien for at Pengene bleve udbelte paa rette Maade, og endelig, at det vilde komme dem til Gode, som ere mest i Trang for dem. Men jeg indser ikke, hvorledes det skulde være muligt, hvad det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds forlangte, for Selskabet allerede i dette Øieblik at udtale, i hvor stor en Udstrækning det vilde yde en saadan Hjælp, thi forinden man har begyndt, forinden man kender sin Virksomheds Omraade, ja, forinden man endog har Resultat paa, om denne Understøttelse fra Statskassen vil tilflyde, er det umuligt at give blot en tilnærmelsesvis Opgivelse af, hvad man forventer i Overflud. Det, der iøvrigt ledebe mig til at ville stemme for dette Andragendes Henvisning til den høitærede Finantsminister, er hovedsagelig den Grund, at jeg nærer nogen Tvivl dets, om der i den nærmeste Fremtid skal fremkomme noget Lovforslag, hvorved der af Statskassen ydes et større Bidrag til dem, som ere blevene Invalider i Krig og hovedsagelig — særlig med Hensyn til den Udvikling, den høitærede Finantsminister gav paa dette Punkt — fordi det ikke nogenjinde vil blive muligt med fuldstændig Næagtighed og Retfærdighed at skjønne eller skjelne mellem, om den Mand, der senere hen i sit Liv er bleven brystsug eller lider af Gigt eller saadanne Sygdomme, som forhindrer ham i at udføre sit Arbejde, virkelig har